

raadet blandt dettes Medlemmer for eet Aar ad Gangen. Under dette Lovforslags Behandling i Udvalg blev der efter det paagældende Udvalgs Ønske udarbejdet en Række Ændringer af Indenrigsministeriet.

Siden har Regeringen taget Sagen op og søgt Spørgsmaalet løst ud fra det af Folketinget godkendte Princip, at Formanden for Købstadens kommunale Bestyrelse bør vælges af det kommunale Raad.

I Rigsdagssamlingen 1910—11 blev der saaledes for Rigsdagen fremsat Forslag til Lov om Valg af Byraadsformænd, hvilket Forslag under Behandlingen i Folketinget blev forandret paa forskellige Punkter, idet der i Lovforslaget dels optoges nogle Bestemmelser om Sæmsætningen af Købstædernes Kirkeinspektioner og Bygningskommissioner samt af visse Legatbestyrelser, dels blev optaget en Bestemmelse, hvorefter Byraadenes Medlemsantal, der ved Købstadkommunalloven af 26. Maj 1868 § 6 er fastsat til et ulige Antal, ikke under 7 og ikke over 19, kunde forøges til et ulige Antal, ikke over 25. Som Følge af denne Udvidelse af Lovforslagets Rammer blev Forslagets Titel ændret til „Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. v. af 26. Maj 1868“. Da Forslaget ikke blev endelig vedtaget, blev det derefter i den af Folketinget ændrede Skikkelse paa ny forelagt i Rigsdagssamlingerne 1911—12 og 1912—13, ligeledes uden at opnaa Vedtagelse (jfr. Rigsdagstidende 1910—11, Tillæg A. Sp. 1821, Folketingets Forhandlinger Sp. 36, 1495 ff., 3596 ff., 3836 ff., Landstingets Forhandlinger Sp. 457 ff., Tillæg B. Sp. 639, 2505, Tillæg C. Sp. 141. Rigsdagstidende 1911—12, Tillæg A. Sp. 2333, Tillæg B. Sp. 3825—42, Landstingets Forhandlinger Sp. 38 ff., og Rigsdagstidende 1912—13, Tillæg B. Sp. 2523—28, Landstingets Forhandlinger Sp. 45—49).

I Rigsdagssamlingen 1913—14 blev Lovforslaget forelagt i samme Skikkelse, dog med den Ændring, at ifølge derom af „Den danske Købstadforening“ udtalt Ønske den tidligere Bestemmelse om Amtmandens Myndighed til midlertidigt at sætte en Byraadsbeslutning ud af Kraft var udeladt, idet denne Myndighed efter Forslaget skulde overgaa til Indenrigsministeren. Lovforslaget henvistes efter første Behandling i Landstinget til et Udvalg, af hvis Medlemmer der blev stillet forskellige Ændringsforslag. (Rigsdagstidende 1913—14, Tillæg A. Sp. 3107, Landstingets Forhand-

linger Sp. 413—417; 419—457, Tillæg B. Sp. 3185 ff.).

Da den danske Købstadforening fremdeles ønskede Forslaget fremmet i samme Skikkelse, fremsattes Forslaget paa ny uforandret i Landstinget i Rigsdagssamlingen 1914—15, den overordentlige Samling 1915 og den ordentlige Samling 1915—16; i sidstnævnte Samling dog med den Ændring, at de tidligere Forslags Bestemmelser om Kirkeinspektionens Sæmsætning blev udeladt efter Vedtagelsen af Loven om Kirkers Bestyrelse m. m. af 1. Oktober 1915. (Rigsdagstidende 1914—15, Tillæg A. Sp. 3189, Landstingets Forhandlinger Sp. 427—435, Rigsdagstidende Overordentlig Samling 1915, Tillæg A. Sp. 99; Landstingets Forhandlinger Sp. 56. Rigsdagstidende 1915—16, Tillæg A. Sp. 2053, Landstingets Forhandlinger Sp. 28, Tillæg B. Sp. 3273—74). Forslaget blev af Landstinget i Samlingen 1914—15 og i den overordentlige Samling 1915 henvist til Udvalg, der imidlertid ikke afsluttede sit Arbejde. Det af Landstinget i Samlingen 1915—16 nedsatte Udvalg afsluttede med Afgivelsen af en Beretning, der anmodede Indenrigsministeren om at udarbejde et nyt Forslag, i hvilket der optoges Bestemmelse om, at der i de Byer, hvor saadant ønskedes, kunde indføres Magistrater, valgte af Byraadene.

Uagtet det stadig har været Regeringen magtpaaliggende at søge den saa ofte rejste Sag løst i Overensstemmelse med Princippet om fuldt kommunalt Selvstyre, har man dog ikke ment at burde fremsætte Lovforslag, forinden der med Hensyn til det af det sidste Landstingsudvalg rejste Spørgsmaal angaaende Oprettelse af kommunale Magistrater i de større Købstæder kunde foreslaas en Ordning, der kunde forvente almindelig Tilslutning. I den siden da forløbne Tid har Indenrigsministeriet fulgt den Fremgangsmaade i ethvert Tilfælde, hvor Borgmesterstillingen i en Købstad er blevet ledig, at rette Henvendelse til Byraadet om, hvorvidt Byraadet maatte ønske at fremkomme med Forslag til Borgmesterstillingens Besættelse, og man har da, saafremt Byraadet fremkom med et saadant Ønske, indstillet den af Byraadet udpegede til at erholde kongelig Udnævnelse som Borgmester (jfr. Rigsdagstidende 1913—14, Tillæg B. Sp. 3169 ff.). Denne Fremgangsmaade, der ogsaa er fulgt i Tilfælde, hvor der fra Byfogden er fremkommet Andragende om Afsked fra Stillingen som Borgmester, blev første Gang bragt til Anvendelse ved